

EL DEMÒCRATA

ÓRGANO DE LA COALICIÓN LIBERAL DEMOCRÁTICA

Número suelto, 10 cénts.

Saldra los domingos

Trimestre, 1'25 ptas.

Los trabajos insertos en este periódico, se publican bajo la exclusiva responsabilidad de sus autores.

Redacción
Calle de Corró, 96

Administración
Calle de Clavé - Imprenta

Anuncios a precios convencionales

No se devuelven los originales

CAS CLÍNIC

«El Vallés Nou», per a fer-se digne de la seva **família**, també aporta el seu grà de sorra a la campanya d'injures que, contra el diputat per Sabadell, senyor Salas Antón, iniciaren els regionalistes, amb motiu de la seva feliç intervenció en el debat que sobre la qüestió catalana tingué lloc en el Congrés.

En veritat, que un no sab pas a qué aténir-se; puix des del punt i hora en que la Lliga va aconseguir que, per autosugestió, els seus socis se convencessin de que darrera d'ells hi anava tot Catalunya, són innumbrables els **casos psicològics** que s'han descobert: tants, com catalans que no combreguen amb les doctrines d'en Prat de la Riba i d'en Cambó han tingut l'**avilantesa** de fer-ho públic, **nada menos**, que en el Parlament espanyol.

El senyor Salas Antón fou considerat sempre com una de les més clares mentalitats de Catalunya, emperó a l'ensem i per la seva influència entre la classe treballadora, fou mal vist pels senyors de la Lliga.

Bona prova, que en les darres eleccions a Corts, els regionalistes combateren solapadament la candidatura del senyor Salas, posant-se incondicionalment al costat del candidat del govern i estimat correligionari nostre en Silvestre Romeu.

Pot-ser que la Lliga, amb la seva peculiar perspicacia, ja endevinava en la persona del senyor Salas Antón el **cas psicològic** d'avui.

L'imperi de la Lliga, bastant

decantat mercés a haver adoptat les més diferents i oposades **posturas**, ha pertorbat bon xic la serenitat de judici dels seus directores i, erigint-se en acaparadora de l'amor a nostra terra, reparteix patents de patriotisme a l'ensem que llença ditiràmiques expulsions (?)

Per a defensar un seu punt de vista, honradament, amb mires a la prosperitat i engrandiment de Catalunya, el diputat per Sabadell deu renunciar l'acta. Així ho vol la Lliga.

I els electors de Sabadell, en sa majoria, rebent amb palmes a son digne diputat i comunicant al govern que'l senyor Salas Antón ha sabut interpretar magistralment el pensar i el sentir d'aquest districte, en sos discursos dels dies 10 i 12 del corrent mes de juny.

I per no haver fet chor a en Cambó i C.ª, el senyor Salas Antón és «un fillastre de la seva terra, un desagrait i un home sense conviccions polítiques.»

Parangonades ambdues actituds, la del digne diputat per Sabadell i la de la colla de la Lliga, descobrirem, en la primera, altaresa de mires, honradesa política i un acendrat patriotisme; en quant a l'altre, un desequilibri tant desenfrenat, una cosa tant poc comuna, tant fora de tó i tant exempta de sentit pràctic, que porta'l convenciment de que no és un **cas psicològic**, no, el que tenim davant; sino un verdader **cas clínic**.

ECOS

La menguada corte del ex jefe liberal, no deja en reposo a éste.

Acostumbrados al mangoneo, no conciben el verse privados de ello y le apremian y conminan para que pacte con el *leader* de la Coalición.

El bueno del ex, que se ve arrinconado, recoge con alegría las manifestaciones de sus siervos y envía emisario tras emisario, con proposiciones y más proposiciones.

Pero, inútil todo. Nuestro *leader*, no pacta.

© ©

En vista de ello, y ante la actitud *especialísima* del *cap devanter* de «Acció Granollerina» el ex y los suyos se pasan la vida conspirando aquí y en la capital.

Mas, como en la conspiración figura el *afamado* autor de «La flauta emmetzinada», pueden dormir tranquilos el *cap-devanter* de «Acció Granollerina» y el *leader* de la Coalición. Ello será tan solo el *parto de los montes*.

© ©

El célebre presupuesto extraordinario de 1914, que acreditó al ex alcalde señor Tardá de... vale más no adjetivar, ha sido anulado.

La compañía del gas, que tiene *papelitos* por valor de unas treinta y cinco mil pesetas — ¡frioleral —; y cierto vocero, a quien *obsequiara* el susodicho alcalde, con dos mil quinientas y pico de pesetas, de los mismos *papelitos*, están de enhorabuena.

Al padre de la criatura, maldita la gracia que le habrá hecho la decisión del Excmo. señor gobernador civil de la provincia.

¡Qué le vamos a hacer!

© ©

Al famoso «Centro de Defensa Industrial y Comercial», no acude nadie

La gente huye del Centro, como del demonio

El fundador de aquél, se arranca semanalmente los poquísimos pelos que pueblan su cebeza, al ver que su obra ya no le produce; al ver que cada día son más escasos los *payeses* a convencer de los *beneficios* que reporta el cobijarse en dicho centro.

¿Y a quien quiere convencer? ¿No recuerda el adagio que dice: *Gat escaldat, etc*?

© ©

¡Ingenuitat!

—I, digues: ¿hi hà forsa gent al Centre? (Se parla del d'Acció; sobre cal Baté.)

— La veritat; are, no gaire. En Miro, el noi Quim, el Guardia, el *Castillejos* (textual), el Ton (no'l de la pipa), el Quico coix, el *Capellonet*... i prou! I encare la meitat hi pugen perquè en Pep *convida*; que, si no, me penso que hauria de fer tertulia tot sol.

¡Totes les fugues són dolentes! ¡Pobreta Acció!

© ©